

Nr 675

Av herrar Nyberg och Jönsson i Ingemarsgården, i anledning av
Kungl. Maj:ts proposition nr 55, angående vissa anslag
för militärmusiken under budgetåret 1962/63 m. m.

I proposition nr 55 till årets riksdag föreslås bl. a. att pensionsåldern för den militära musikpersonalen skall höjas från 55 till 60 år samt att 75 musikförvaltare i Ao 15 inrättas. Med sistnämnda förslag avses att åstadkomma förbättrade befordringsförhållanden.

Enligt vår mening kan starka invändningar resas mot att höja pensionsåldern för den militära musikpersonalen. Vi delar i detta fall de synpunkter som framförts av chefen för armén, vilka bl. a. innebär att en dylik höjning skulle ofördelaktigt påverka militärmusikernas tjänstbarhet. Inom personalen torde också den meningen vara förhärskande att en höjning av pensionsåldern på sätt som föreslagits borde undvikas. Jämförelsen med de statsunderstödda orkestrarna — som bl. a. görs i propositionen — är enligt vår mening icke relevant. Verksamhetsfälten för dessa olika orkestertyper är ej likartade. De militära musikkårerna tas i anspråk icke bara för ren musiktjänst utan även för tjänst som "show-trupp" och uppvisning. Och avancerad marschuppvisning ställer större krav på spänst och vitalitet än som erfordras hos en orkester till vilken publiken kommer enbart för att lyssna. Det torde också i många fall vara så att krafterna icke stoppar för medverkan i militära musikkårer efter det att musikerna uppnått 55-årsåldern. Om pensionsåldern höjs till 60 år, kan det få menliga konsekvenser för musikpersonalen och därmed även för musiklivet som sådant.

Enligt vår mening bör propositionen avslås i denna del. Ett avslag bör dock kompletteras med en framställning om utredning i frågan angående valfri pensionsålder mellan 55 och 60 år för ifrågavarande musikpersonal.

Vid de förhandlingar som förts mellan TCO och civildepartementet synes man ha gjort en överenskommelse som innebär att TCO gått med på den höjda pensionsåldern mot att 75 tjänster skulle avses för förvaltare. Av föreliggande handlingar synes dock framgå att denna överenskommelse icke fått något enhälligt stöd. En sammanställning av remissvaren från Svenska underofficersförbundets lokalavdelningar ger vid handen att 40 procent av musikunderofficerarna röstat ja, 57 procent röstat nej och 13 procent avstått. Det har alltså varit en betydande majoritet för avslag.

En ganska utbredd mening bland musikpersonalen är den att de föreslagna förvaltarbeställningarna icke kommer att få avsedd effekt. De kommer knappast att medföra någon förbättring i utbildningen. Däremot kan de

lätt leda till orättvisor och vantrivsel. Hela ärendet borde ha utretts ytterligare och icke forcerats på sätt som nu har skett. Någon starkare motivering för att nu fatta beslut enligt propositionen lär knappast föreligga.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte

1. avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 55 i vad den avser inrättande av förvaltarbeställningar;
2. avslå Kungl. Maj:ts proposition i vad den avser höjning av musikpersonalens pensionsålder från 55 till 60 år;
3. i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning angående valfri pensionsålder mellan 55 och 60 år för personal vid de militära musikkårerna.

Stockholm den 6 mars 1962

Olaus Nyberg

Elias Jönsson

i Ingemarsgården
